

Nr 93.

Av herr **Wijk**, *angående förstärkning av det på vitterhetsakademins stat uppförda anslaget till amanuenser och vikariatsersättningar m. m.*

I skrivelse till Kungl. Maj:t av den 10 september 1918 (bilaga till 1919 års statsverksproposition, åttonde huvudtiteln, sid 182 och följande) hemställde vitterhets-, historie- och antikvitetsakademien om ett extra anslag på 1920 års stat av kronor 14,600 till höjande av de arvoden och ersättningar, vilka bestridas av akademiens ordinarie anslag till amanuenser och vikariatsersättning samt extra biträden och vaktbetjäning.

I akademiens motivering för begäran om detta extra anslag framhölls bland annat angelägenheten att bereda de vid statens historiska museum anställda trenne amanuenserna förbättrade löneförmåner. Dessa tre befattningshavare, som varit anställda sedan 1909, respektive 1910, och av vilka två voro filosofie doktorer och den tredje fil. licentiat, åtnjoto, med en daglig arbetstid av 5 timmar, ett arvode, som för en av dem uppgick till 3,000 kronor och för de två andra till 2,000 kronor om året. Akademien hemställde, att arvodet för samtliga måtte höjas till 4,000 kronor.

Chefen för ecklesiastikdepartementet, som i vissa avseenden tillstyrkt bifall till akademiens hemställan om höjda arvoden, föreslog för de trenne amanuenserna en löneförbättring av endast 600 kronor för vardera och satte som villkor för denna löneförbättring, att den dagliga tjänstetiden skulle utsträckas från 5 till 6 timmar. Mätt efter antalet tjänstetimmor betydde denna lönereglering för en av amanuenserna ingen förbättring alls och för de två andra 200 kronor om året. Att statsrådet själv fann löneregleringen föga tillfredställande torde framgå av hans uttalande, att den föreslagna höjningen syntes honom »vara det minsta man i förevarande fall torde kunna bjuda.»

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 3 saml. 39 häft. (Nr 93—94.)

Akademien, som helt naturligt funnit den för 1920 av riksdagen sålunda beviljade löneförbättringen alldeles otillräcklig, har i skrivelse till Kungl. Maj:t av den 2 september 1919 hemställt om ett för 1921 ökat anslag, bland annat för att bereda nämnda tre amanuenser samma löneförmåner som assistenterna vid riksmuseum.

I 1919 års statsverksproposition (åttonde huvudtiteln sid. 101 och följande) hemställde chefen för ecklesiastikdepartementet, att lönen för de 8 vid riksmuseum anställda assistenterna, vilken lön 1914 fastställts till 3,000 kronor, måtte höjas till 4,600 kronor. Detta belopp föreslogs under framhållande bland annat att de ifrågavarande befattningshavarna skäligen borde jämföras med docenterna vid rikets universitet och deras avlöning därför sättas i jämnhöjd med de föreslagna docentstipendierna.

Då vitterhets-, historie- och antikvitetsakademien nu i sin skrivelse åberopat assistenternas vid riksmuseum lönerreglering som stöd för en liknande reglering av historiska museets amanuensarvoden, synes akademien ha goda skäl för en sådan ståndpunkt. De vetenskapliga kvalifikationerna hos de båda grupperna av befattningshavare äro fullt jämförbara, arten av deras arbete likaså, och tjänstetiden, 6 timmar per veckodag, är densamma. Lönens ställande i jämnhöjd med docentstipendium är i båda fallen lika väl motiverad. Av riksmusei assistenter äro 4 fil. doktorer och 3 fil. licentiater, under det en ej avlagt sådan examen. Av amanuenserna vid statens historiska museum äro 2 fil. doktorer och den tredje licentiat; två äro tillika docenter och alla tre ha innehåft sin tjänst i omkring 10 år.

I statsverkspropositionen till innevarande års riksdag (åttonde huvudtiteln sid. 120) har nuvarande chefen för ecklesiastikdepartementet avstyrkt akademiens framställning, vari, förutom här omförmälda höjning av amanuenslönerna, begärdes anslag även för tillgodoseende av andra äskanden i akademiens skrivelse av 1918, i den mån dessa ej av 1919 års riksdag blevo bifallna.

Bland dessa av statsrådet sålunda nu avstyrkta äskanden synes mig den begärda löneförbättringen till amanuenserna så trängande och så väl motiverad, att den ej bör undanskjutas.

Det är knappast rimligt, att män med de vetenskapliga kvalifikationer det här gäller, med full tjänstgöring och efter 10 års anställning skola ersättas med arvoden å respektive 3,600 och 2,600 kronor, även om man tar hänsyn till de dyrtidstillägg, som kommit dem i likhet med andra befattningshavare till del. Den motivering akademien framfört för de av akademien föreslagna förhöjda arvodesbeloppen synes stark och bärande.

För att möjliggöra en förhöjning av nu utgående amanuensarvoden å 3,600 respektive 2,600 kronor till föreslaget belopp 4,600 kronor erfordras en höjning med 5,000 kronor av det i statsverkspropositionen föreslagna extra anslaget till förstärkning av akademiens ordinarie anslag till amanuenser och vikariatsersättning samt extra biträden och vaktbetjäning.

Under åberopande av det anförda tillåter jag mig därför hemställa, att riksdagen ville besluta,

att till förstärkning av den å ordinarie stat för vitterhets-, historie- och antikvitetsakademien uppförda anslagsposten å 23,800 kronor till amanuenser och vikariatsersättningar samt extra biträden och vaktbetjäning bevilja på *extra stat* för år 1921 ett förslagsanslag å högst 14,800 kronor.

Stockholm den 22 januari 1920.

Hjalmar Wijk.
